

[Sonja Mikkelsen]

Den anden pulje giver mulighed for statsgaranti til privates realkreditlån, uanset om der er tale om parcelhusbyggeri, udlejningsbyggeri eller privat andelsbyggeri – vel at mærke når der er tale om forsøg. Det kan f.eks. være forsøg med byggemetoder eller byggematerialer eller med drifts- og vedligeholdelsesmetoder, ikke mindst metoder, der reducerer ressourceforbruget eller affaldsmængden og dermed i næste omgang medfører mindre miljøpåvirkning af omgivelserne og lavere driftsomkostninger for beboerne. Det er noget, der peger fremad.

I mange år har der ikke været nævneværdige forsøg i den private sektor. En af årsagerne er vanskelighederne ved at få privat forsøgsbyggeri finansieret. Realkreditinstitutterne holder sig tilbage, så snart et byggeri ligger lidt uden for det, vi anser for at være normalt.

Med den garantipulje, der her tilvejebringes, kan staten garantere et realkreditlån i et sådant byggeri med en pantesikkerhed på mellem 65 og 80 pct. af værdien.

Vi håber, at ordningen er tilstrækkelig til, at flere private kan komme på banen, når det drejer sig om forsøg. I mange år har den almenyttige sektor nærmest haft monopol på at lave forsøg. Det har denne sektor også været god til, men vi ønsker altså hermed også at give private initiativtagere opbakning, så de også kan være med.

Det er altså et klart signal til kreditforeningerne om at overveje deres miljøprofil eller mangel på samme.

I Socialdemokratiet lægger vi vægt på, at regeringen hermed understreger sin optagethed af at fremme det økologiske og det ressourcebesparende og dermed hensynet til miljøet.

Begge garantier er indrettet således, at de motiverer långiver til at give de størst mulige lån, idet værdien af garantien er størst for den yderste del af lånet – den mest usikre krone – og aftrappes i takt med afviklingen.

I bedste fald kommer de to garantipuljer slet ikke til udbetaling. Under alle omstændigheder er det vanskeligt at forestille sig, at alle pengene i de tre år tabes, så selv om den maksimale risiko er 150 mio. kr., er det næppe det, der bliver prisen for denne ordning. Det er der også redegjort for i bemærkningerne til lovforslaget. Til gengæld repræsenterer garantipuljerne i de tre år ifølge min hovedregning 230

mio. kr. i investeringer, og det er jo et pænt bidrag til fremme af beskæftigelsen.

Pernille Sams (KF):

Da mit partis ordfører, hr. John Vinther, er forhindret i at være til stede under denne førstebehandling, har jeg lovet at redegøre for Det Konservative Folkepartis holdning til forslaget.

Vi kan umiddelbart støtte den del af forslaget, der går ud på at tilvejebringe hjemmel til, at boligministeren inden for en årlig ramme af 25 mio. kr. kan yde statsgaranti til nybyggeri, om- og tilbygning og renovering af bl.a. frie grundskoler og frie kostskoler, fordi der er en stor samfundsopgave i denne form for byggeri.

Vi ved, at der er mange af de frie skoler, der har behov for at gå i gang med til- eller ombygninger, som ikke kan opnå lån for øjeblikket på grund af realkreditinstitutternes nuværende tilbageholdenhed. Vi synes derfor, der er god fornuft i den del af lovforslaget. Måske bør det være en tidsbegrænset ordning, da problemet forhåbentlig er af midlertidig karakter.

Derimod kan vi ikke umiddelbart give vores støtte til den anden del af lovforslaget. Der er ikke de samme hensyn at tage eller de samme interesser at varetage, når det drejer sig om forsøgsbyggeri, som når det drejer sig om skolerne, og derfor synes vi ikke, der er nogen grund til, at staten skal stille risikobetonede garantier til opførelse af privat forsøgsbyggeri. Hvis der kan opnås en eller anden form for enighed herom, vil vi da være indstillede på at drøfte, om rammen i den del af lovforslaget, der omfatter de frie skoler, i stedet skal gøres lidt større.

Vedrørende de økonomiske konsekvenser af lovforslaget oplyser regeringen, at den gætter på, at det i de tre år frem til, at loven skal revideres, vil komme til at koste i alt 1,1 mio. kr. Når jeg siger gætter, er det med vilje, for der er jo tale om et gæt og ikke andet end et gæt. Det drejer sig om en garantiforpligtelse inden for en årlig ramme på i alt 50 mio. kr., så de økonomiske konsekvenser kan i teorien komme til at beløbe sig til 150 mio. kr., og det er jo et væsentligt andet tal end 1,1. Så vi håber da, at regeringen får ret i, at det kun kommer til at koste i alt 1,1 mio. kr., og vi forudsætter derfor naturligvis også, at ministeriet selv finder pengene inden for sin budgetramme.